U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Pavla Vrchy a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Jihlavě,** a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Jihlavě pod sp. zn. 22 EC 459/2010, o 71 448 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **ČEZ ICT Services, a. s.,** se sídlem v Praze 4, Duhová 1531/3, IČ 26470411, zastoupené Mgr. Davidem Jüngerem, advokátem se sídlem 28. října 219/438, Ostrava-Mariánské Hory, a žalovaného **J. M.,**

takto:

I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci žaloby o zaplacení ceny za pronájem a prodej mobilního telefonu vedené u Okresního soudu v Jihlavě pod sp. zn. 22 EC 459/2010, **je soud**.

II. Usnesení Okresního soudu v Jihlavě ze dne 4. 1. 2011, čj. 22 EC 459/2010 - 78, **se zrušuje** v té části, jíž bylo rozhodnuto o postoupení sporu o zaplacení ceny za pronájem a prodej mobilního telefonu.

Odůvodnění:

Návrhem doručeným dne 8. 12. 2011 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, se Český telekomunikační úřad domáhal (dále jen „navrhovatel“), aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, mezi ním a Okresním soudem v Jihlavě ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 22 EC 459/2010 týkající se zaplacení 20 300 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého soudního spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobkyně uzavřela se žalovaným dne 15. 2. 2007 „*Smlouvu o poskytování komunikačních služeb v mobilních sítích*“ č. 07-00211, jejímž předmětem byl závazek žalobkyně poskytovat žalovanému komunikační služby v mobilních sítích; součástí

předmětu smlouvy je ujednání o pronájmu mobilního telefonu, SIM a zvýhodněné volání pro potřebu zaměstnanců společnosti Skupiny ČEZ. Smluvní strany za poskytované služby sjednaly pravidelnou měsíční platbu, cena je složená ze dvou položek, a to ceny za pronájem mobilního telefonu a předfakturace poplatků za službu od operátora Telefónica O2. Jelikož žalovaný neplatil cenu za poskytované služby, žalobkyně žalovanému předmětnou smlouvu vypověděla a návrhem na vydání platebního rozkazu u Okresního soudu v Jihlavě ze dne 28. 9. 2010 se domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost zaplatit částku ve výši 71 448 Kč s příslušenstvím a přiznal jí náhradu nákladů soudního řízení.

Okresní soud v Jihlavě usnesením ze dne 4. 1. 2011, čj. 22 EC 459/2010 - 78, řízení zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.), zároveň rozhodl o nákladech řízení (výrok III.) a o vrácení soudního poplatku (výrok IV.). Soud z obchodního rejstříku zjistil, že předmětem podnikání žalobkyně je poskytování telekomunikačních služeb, zajišťování veřejných telekomunikačních sítí a poskytování služeb elektronických komunikací. Soud vycházeje z ustanovení § 7 odst. 1 a § 104 odst. 1 z. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, § 108 odst. 1 písm. g) a § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále též jen „*zákon o elektronických komunikacích*"), dospěl k závěru, že v předmětné věci se jedná o spor vzniklý ze zákona o elektronických komunikacích a není zde dána pravomoc obecných soudů k jeho projednání a rozhodnutí. Žalobkyně jako poskytovatel telekomunikačních služeb ve smyslu zákona o elektronických komunikacích poskytovala žalovanému služby a vzniklo jí právo požadovat po žalovaném smluvní plnění. Rozhodování o těchto sporech je zákonem o elektronických komunikacích svěřeno Českému telekomunikačnímu úřadu (navrhovateli).

Navrhovatel poté podal návrh zvláštnímu senátu k rozhodnutí negativního kompetenčního konfliktu. Navrhovatel odmítl svou kompetenci v části týkající se povinnosti uhradit cenu za pronájem a následný odprodej mobilního telefonu; domnívá se, že ve věci je založena pravomoc obecného soudu. Navrhovatel odkázal na ustanovení § 2, § 64, § 108 odst. 1 písm. g) a § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, přičemž dovodil, že je oprávněn rozhodovat ve věcech elektronických komunikací pouze spory o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuálně o ujednáních na ně úzce navazujících. Navrhovatel nepopřel pravomoc v části týkající se povinnosti uhradit dlužné částky za služby elektronických komunikací ve výši 51 148 Kč včetně DPH; odmítl však pravomoc v částce 20 300 Kč, jež odpovídá ceně za pronájem a následný odprodej mobilního telefonu, neboť se jedná o soukromoprávní vztah z nájemní a kupní smlouvy a nikoliv o spor o zaplacení ceny za službu elektronických komunikací. Navrhovatel podpůrně rovněž odkázal na usnesení zvláštního senátu čj. Konf 37/2008 - 6 ze dne 9. 9. 2008, v němž zvláštní senát konstatoval, že odprodej movité věci nepředstavuje poskytování služby elektronických komunikací.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, je pozitivním kompetenčním sporem spor, ve kterém si jedna strana - zde orgán

moci výkonné a obecný soud [srov. § 1 odst. 1 písm. a) cit. zákona] - osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Negativním kompetenčním sporem je spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků.

V dané věci zcela popřel svou pravomoc Okresní soud v Jihlavě, navrhovatel po postoupení věci pravomoc popírá v části, jež se vztahuje ke sporu o zaplacení ceny za pronájem a prodej mobilního telefonu (podle navrhovatele ve výši 20 300 Kč); zvláštní senát proto konstatuje, že v této části žalobního sporu se jedná o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný podle zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. č. 485/2005 Sb. NSS).

Pravomoc navrhovatele rozhodovat spory o povinnostech plynoucích ze zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (srov. § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích) je výjimkou z pravomoci obecných soudů rozhodovat spory vyplývající ze soukromoprávních vztahů (srov. § 7 odst. 1 občanského soudního řádu).

Zvláštní senát ve své předchozí rozhodovací činnosti vyslovil, že pravomoc navrhovatele rozhodovat účastnické spory podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je založena naplněním osobnostního a věcného předpokladu (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 - 12, dostupné na www.nssoud.cz).

Osobnostní předpoklad založení pravomoci navrhovatele se naplní tehdy, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů), a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Žalobkyně podle veřejně dostupných údajů v elektronické databázi navrhovatele (dostupné na www.ctu.cz) disponuje oprávněními vykonávat komunikační činnost v uvedeném rozsahu.

Věcný předpoklad pravomoci navrhovatele rozhodovat účastnické spory vznikne tehdy, týká-li se spor povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě; v předmětné věci bude naplněn ve sporu o povinnost uhradit cenu za poskytnuté služby elektronických komunikací, neboť tato povinnost pro účastníka popř. uživatele veřejně dostupné služby vyplývá z § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Službou elektronických komunikací se dle § 2 písm. n) zákona rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační

společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

Smluvní vztah žalobkyně a žalovaného zakládá „smlouva o poskytování komunikačních služeb v mobilních sítích“ sjednaná jako inominátní smluvní typ podle § 269 odst. 2 obchodního zákoníku. Předmětem (srov. článek I) smlouvy je poskytování komunikační služby v mobilních sítích, jejíž součástí je pronájem mobilního telefonu, SIM a zvýhodněné volání pro potřebu zaměstnanců společnosti Skupiny ČEZ.

Zvláštní senát v usnesení ze dne 7. 5. 2010, čj. Konf 14/2010 - 8, publikovaném pod č. 2115/2010 Sb. NSS, www.nssoud.cz, vyslovil pravidlo, že pro určení orgánu příslušného rozhodovat spory vzniklé na základě smlouvy *„není relevantní, jak byla předmětná smlouva formálně označena, nýbrž její skutečný obsah“*. Samotné sjednání smlouvy označené jako smlouva o poskytování komunikačních služeb v mobilních sítích, byť s poskytovatelem, který získá oprávnění vykonávat komunikační činnost od navrhovatele, však neznamená automaticky založení pravomoci navrhovatele rozhodovat spor.

Ze smlouvy o poskytování komunikačních služeb vyplývá, že žalobkyně žalovanému svým prostřednictvím umožnila využívat za zvýhodněných podmínek služby operátora Telefónica Czech Republic, a. s. (podle článku 1 se poskytování služby řídí Všeobecnými podmínkami Telefónica Czech Republic, a. s., cenu nevystavuje žalobkyně, jde o přefakturaci vyúčtování vystaveného operátorem).

Podle článku II.1 smlouvy dohodly její strany za poskytované služby platbu vyúčtování zahrnující položky, jimiž jsou cena za pronájem mobilního přístroje (označeno zkratkou KMZ, sjednána kategorie „A“, výše úhrady 500 Kč/měsíc) a poplatek za služby od operátora Telefónica Czech Republic, a. s.; přiložené faktury v soudním spisu následně potvrzují, že žalobkyně pravidelně žalovanému účtovala částku ve výši 500 Kč/měsíc bez DPH označenou položkou *„Paušál mob. tel. A - zam.“*, a 1x poplatek za prodej mobilního zařízení ve výši 50 Kč (faktura č. 71000025098 za období 1. 2. 2010 – 28. 2. 2010, položka „Jednorázová platba – odprodej KMZ“).

Vycházeje z výše uvedené definice služby elektronických komunikací § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích zvláštní senát přisvědčil názoru navrhovatele, že požadované plnění z titulu nájemního vztahu a kupní smlouvy k předmětnému mobilnímu zařízení není cenou za poskytnuté služby elektronických komunikací podle § 64 zákona o elektronických komunikacích, proto nemůže být splněn věcný předpoklad založení pravomoci navrhovatele.

Nelze zpochybnit, že bez žalobkyní poskytnutého mobilního telefonního zařízení by nebylo možné provozovat služby elektronických komunikací podle zákona o elektronických komunikacích. To ovšem ze soukromoprávního vztahu vycházejícího z nájemní a kupní smlouvy nečiní službu elektronických komunikací (shodně srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 20. 11. 2003, čj. Konf 44/2003 - 12. dostupné na www.nssoud.cz). Přestože ke vzniku těchto soukromoprávních vztahů došlo v souvislosti s uzavřením smlouvy o poskytování služby elektronických komunikací, rozhodování o povinnosti k finančnímu plnění z těchto vztahů vyplývajících zákon o elektronických komunikacích

nesvěřuje Českému telekomunikačnímu úřadu. Tato věc se pravomoci soudů nevymyká, proto zvláštní senát vyslovil, že příslušný k rozhodování o zaplacení ceny za pronájem a prodej mobilního telefonu je soud.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Jihlavě ze dne 4. 1. 2011, čj. 22 EC 459/2010 - 78, v té části, jíž bylo rozhodnuto o postoupení sporu o zaplacení ceny za pronájem a prodej mobilního telefonu.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Jihlavě pokračovat v řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 6. března 2012

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu